

Ingebrigt Olsen, Gresmyrs jordeferd.

Onsdag den 11. oktober møttes slekt og venner i heimen for å følge Ingebrigt Olsen, Gresmyr til grava.

Da alle de frammøtte var blitt beverta, blei båra båret ut på gårdsplassen. Her holdt lærar Ottemo en kort men vakker minnetale over den avdøde og minnet om hans gode egenskaper som den omsorgfulle og kjærlige mann og far i heimen sin. Han nemte herunder sitt siste møte med han på Fylkessykehuset, der han fikk den forståelse at avdøde var velberedt til å dø.

Båra blei så båret ned til kaia hans, av hans nærmeste venner, dit som han så ofte fulgte dem og andre for å gjøre dem ei lita eller stor tjeneste i de åra han hadde vore post-åpner og ekspeditør på Grasmyr.

Då skøyta gled ut frå kaia, song folkelyden: Den store kvite flokk.

Ved ankomsten til kirkestedet Bjorelvnes bares båra opp og sattes inn ved koret i den vakre nymalte Lenvik kirke der prost Høydahl talte til forsamlinga og holdt en vakker minnetale over den avdød som han skildra slik som han kjente han, og hadde hørt han omtale i det daglige liv og virke en god og oppofrende far og ektemann. Ikke minst av den grunn blir tapet så mye tyngre for hans sørgende familie. Men en bør ikke glømme at i all sorg er det et gjensynets håp som ingen må slippe av syne.

På den før så rikt blomstersmykka båra la nå lærer Ottemo en krans frå Troms Fylkes Dampskibsselskap med takk til avdøde for trutt og realt arbeid som ekspeditør for selskapet. Ottemo la og krans på båra fra seg personleg med ei varm takk for godt og hyggelig samvær.

H. Simonsen la krans på båra fra ekspeditør Galdskjødt, Harstad med takk til avdøde for godt samarbeid. Simonsen la og krans frå seg sjøl med familie med takk for alle gode minner frå barndomsåra og likeså takka han avdøde fordi denne hadde vært mandig nokk til å glømme alle små stridigheter.

L. Simonsen la krans på båra frå Grasmyr sanitetsforening med en varm takk til avdøde som alltid hadde vært ei tru og god støtte i dette store og gode sosiale arbeid. Alltid stod heimen hans åpen for møter og sammenkomster når det gjaldt ei god sak. Til slutt la L. Simonsen også en krans på båra frå seg sjøl med familien med takk for hva avdøde hadde vært for dem.

Så bares da båra til graven der prost Høydahl forretta jordfestelsen.

Etter heimturen samla folkelyden seg atter i avdødes heim der alle blei rikelig beverta. Det var blitt mye seint før en skiltes, og jeg trur sikkert å kunne sei at alle var sår og sorgfull i sinnet fordi de hadde mista en hjelpsom nabo og en pliktru ekspeditør og poståpner ved Ingebrigt Olsen, Gresmyrs, bortgang.

Fred over hans minne mellom oss.

En nabo.